31998L0024

L 131/11 *EUROOPA ÜHENDUSTE TEATAJA* 5.5.1998

NÕUKOGU DIREKTIIV 98/24/EÜ, 7. aprill 1998, töötajate tervise ja ohutuse kaitse kohta keemiliste mõjuritega seotud ohtude eest tööl (neljateistkümnes üksikdirektiiv direktiivi 89/391/EMÜ artikli 16 lõike 1 tähenduses)

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 118a,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut, [1] mis on koostatud pärast konsulteerimist tööohutuse, tööhügieeni ja töötervishoiu nõuandekomiteega,

võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust, [2]

vastavalt asutamislepingu artiklis 189c sätestatud menetlusele [3]

ning arvestades, et:

(1) asutamislepingu artikkel 118a näeb ette, et nõukogu võtab direktiividega vastu miinimumnõuded eelkõige töökeskkonna parandamiseks, selleks et tagada töötajate ohutuse ja tervise parem kaitse;

(2) vastavalt kõnealusele artiklile hoiduvad need direktiivid haldus-, finants- ja õiguslike piirangute kehtestamisest viisil, mis pärsiks väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete loomist ja arengut;

(3) töötajate ohutuse, hügieeni ja tervise parandamine on eesmärk, mida ei tohiks allutada üksnes majanduslikele kaalutlustele;

(4) järgides töötajate tervise ja ohutuse kaitseks keemiliste mõjuritega seotud ohu eest kehtestatud miinimumnõudeid, püütakse tagada nii iga üksiktöötaja ohutuse ja tervise kaitse kui ka ette näha kõigi ühenduse töötajate kaitse miinimumtase, mis hoiab ära võimalikud kahjustused konkurentsi valdkonnas;

(5) järjekindel kaitsetase keemiliste mõjuritega seotud ohu eest tuleb kehtestada kogu ühenduse jaoks tervikuna; kõnealune kaitsetase tuleb üksikasjalike ettenähtud nõuete asemel rajada üldistele põhimõtetele, mis võimaldaks liikmesriikidel kooskõlastatult kohaldada miinimumnõudeid;

(6) keemiliste mõjuritega seotud töö seab töötajad tõenäoliselt ohtu;

(7) nõukogu 27. novembri 1980. aasta direktiiv 80/1107/EMÜ töötajate kaitse kohta keemiliste, füüsikaliste ja bioloogiliste mõjuritega kokkupuutest tulenevate ohtude eest tööl, [4] nõukogu 28. juuli 1982. aasta direktiiv 82/605/EMÜ töötajate kaitse kohta metallilise plii ja selle iooniliste ühenditega seotud ohtude eest tööl (esimene üksikdirektiiv direktiivi 80/1107/EMÜ artikli 8 tähenduses) [5] ja nõukogu 9. juuni 1988. aasta direktiiv 88/364/EMÜ töötajate kaitse kohta teatavate spetsiifiliste mõjurite ja/või teatavate tööde keelamisega (neljas üksikdirektiiv direktiivi 80/1107/EMÜ artikli 8 tähenduses) [6] tuleks järjekindluse ja selguse huvides ning ka tehnilistel põhjustel uuesti läbi vaadata ja koondada ühte direktiivi, mis sätestab töötajate tervise ja ohutuse kaitse miinimumnõuded keemiliste mõjuritega seotud töödel; teised nimetatud direktiivid võib seejärel kehtetuks tunnistada;

(8) käesolev direktiiv on töötajate töötervishoidu ja tööohutuse parandamist soodustavate meetmete kehtestamist käsitleva nõukogu 12. juuni 1989. aasta direktiivi 89/391/EMÜ [7] artikli 16 lõike 1 tähenduses üksikdirektiiv;

(9) töötajate kokkupuutel keemiliste mõjuritega kohaldatakse nimetatud direktiivi sätteid täiel määral, ilma et see piiraks käesolevas direktiivis sisalduvaid rangemaid ja/või erisätteid;

(10) ohtlike keemiliste mõjurite veoga seotud rangemad ja/või erisätted sisalduvad siduvates rahvusvahelistes kokkulepetes ja konventsioonides, mis on lülitatud maantee, raudtee, vee ja õhu kaudu ohtlike kaupade vedu käsitlevatesse ühenduse sätetesse;

---

(1) EÜT C 165, 16.6.1993, lk 4.
(2) EÜT C 34, 2.2.1994, lk 42.
(3) Euroopa Parlamendi 20. aprilli 1994. aasta arvamus (EÜT C 128, 9.5.1994, lk 167), nõukogu 7. oktoobri 1997. aasta ühine seisukoht (EÜT C 375, 10.12.1997, lk 2) ja Euroopa Parlamendi 17. veebruari 1998. aasta otsus (ei ole veel EÜTs avaldatud).
(4) EÜT L 327, 3.12.1980, lk 8. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 88/642/EMÜ (EÜT L 356, 24.12.1988, lk 74).
(5) EÜT L 247, 23.8.1982, lk 12.
(6) EÜT L 179, 9.7.1988, lk 44.
(7) EÜT L 183, 29.6.1989, lk 1.

(11) direktiividega 67/548/EMÜ [1] ja 88/379/EMÜ [2] ohtlike ainete ja preparaatide klassifitseerimist, pakendamist ja märgistamist käsitlevate haldus- ja õigusnormide ühtlustamise kohta kehtestas nõukogu ohtlike ainete ja preparaatide klassifitseerimiskriteeriumide süsteemi;

(12) ohtliku keemilise mõjuri määratlus peaks hõlmama mis tahes keemilist ainet, mis vastab nimetatud kriteeriumidele, ning ka mis tahes keemilist ainet, mis ei vasta nimetatud kriteeriumidele, kuid võib oma füüsikalis-keemiliste, keemiliste või toksikoloogiliste omaduste ning töökohal kasutamise või seal esinemise tõttu seada ohtu töötajate tervise ja ohutuse;

(13) direktiiviga 90/492/EMÜ [3] määratles ja kehtestas komisjon ohtlike ainete ja preparaatide kohta eriteabesüsteemi ohutuskaartide näol, mis on ette nähtud kasutamiseks peamiselt tööstuses, et võimaldada seal võtta töötajate ohutuse ja tervise kaitse tagamiseks vajalikke meetmeid; nõukogu 24. juuni 1992. aasta direktiiv 92/58/EMÜ töökohas kasutatavate ohutus- ja/või tervisekaitsemärkide miinimumnõuete kohta (üheksas üksikdirektiiv direktiivi 89/391/EMÜ artikli 16 lõike 1 tähenduses) [4] kehtestab tööl ohtlike ainete ja preparaatide jaoks kasutatavate mahutite ja torustiku märgistamise süsteemi;

(14) käesolevas direktiivis sätestatud vajalike ennetus- ja kaitsemeetmete võtmiseks peaks tööandja hindama ohtlike keemiliste mõjurite olemasolust töökohal tulenevat mis tahes riski töötajate ohutusele ja tervisele;

(15) seoses riski hindamisega määratletud ja tööandja võetud ennetusmeetmed peaksid olema kooskõlas vajadusega kaitsta rahva tervist ja keskkonda;

(16) töötajatele kättesaadava teabe täiendamiseks nii, et oleks tagatud parandatud kaitsetase, tuleb töötajaid ja nende esindajaid informeerida riskist, mis võib keemiliste mõjurite tõttu tekkida nende ohutusele ja tervisele, ning meetmetest, mis on vajalikud nimetatud riski vähendamiseks või kõrvaldamiseks;

(17) nende töötajate tervisekontroll, kelle puhul eespool nimetatud hindamiste tulemused näitavad terviseriski, võib kaasa aidata tööandja võetud ennetus- ja kaitsemeetmetele;

(18) tööandja peab korrapäraselt tegema hindamisi ja mõõtmisi ning tundma tehnoloogia arengu uusi tulemusi, et parandada töötajate ohutuse ja tervise kaitset;

(19) ohtlike ainete piirnormi töökeskkonnas määramisel peaksid komisjoni abistamiseks kõige hilisemaid teaduslikke andmeid hindama sõltumatud teadlased;

(20) kuigi mõnel juhul ei piisa teadussaavutustest, et saaks kehtestada niisuguse keemilise mõjuriga kokkupuute taseme, millest allpool lakkaks terviserisk üldse olemast, vähendab siiski nende keemiliste mõjuritega kokkupuute vähendamine seda riski;

(21) direktiivides 91/322/EMÜ [5] ja 96/94/EÜ [6] sätestas komisjon direktiivi 80/1107/EMÜ kohaselt soovituslikud piirnormid; esimesena nimetatud direktiivid tuleks säilitada kehtiva raamistiku osana;

(22) vajalikud tehnilised täpsustused seoses käesoleva direktiiviga peaks koostama komisjon koostöös komiteega, mis on loodud direktiiviga 89/391/EMÜ abistamaks komisjoni tehniliste kohanduste tegemisel kõnealuse direktiivi alusel vastuvõetud üksikdirektiividesse; komisjon peaks kooskõlas otsusega 74/325/EMÜ [7] pärast konsulteerimist tööohutuse, tööhügieeni ja töötervishoiu nõuandekomiteega koostama praktilised juhendid käesoleva direktiivi kohaldamiseks;

(23) direktiivi 80/1107/EMÜ kehtetuks tunnistamine ei tohi tekitada praegu kehtivate töötajat keemiliste, füüsikaliste ja bioloogiliste mõjurite eest kaitsvate normide alandamist; normid, mis tulenevad bioloogilisi mõjureid käsitlevatest kehtivatest direktiividest, esitatud ettepanekust füüsikalisi mõjureid käsitleva direktiivi kohta, käesolevast direktiivist ja nimetatud tekstide kõikidest muudatustest, peaksid arvestama eespool nimetatud direktiiviga kehtestatud norme ja neid vähemalt säilitama;

---

[1] EÜT 196, 16.8.1967, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 96/56/EÜ (EÜT L 236, 18.9.1996, lk 35).

[2] EÜT L 187, 16.7.1988, lk 14. Direktiivi on viimati muudetud komisjoni direktiiviga 96/65/EÜ (EÜT L 265, 18.10.1996, lk 15).

[3] EÜT L 275, 5.10.1990, lk 35.

[4] EÜT L 245, 26.8.1992, lk 23.

[5] EÜT L 177, 5.7.1991, lk 22.

[6] EÜT L 338, 28.12.1996, lk 86.

[7] EÜT L 185, 9.7.1974, lk 15. Otsust on viimati muudetud 1994. aasta ühinemisaktiga.

(24) käesoleva direktiiviga edendatakse tegelikult siseturu sotsiaalse mõõtme kujunemist,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

I JAGU

ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Eesmärk ja reguleerimisala

1. Käesolev direktiiv, mis on neljateistkümnes üksikdirektiiv direktiivi 89/39/EMÜ artikli 16 lõike 1 tähenduses, sätestab miinimumnõuded töötajate kaitseks töökohal esinevate keemiliste mõjurite toimel või keemiliste mõjuritega seotud töödel nende ohutusele ja tervisele tekkiva või tekkida võiva ohu eest.

2. Käesoleva direktiivi nõudeid kohaldatakse juhul, kui töökohal esinevad või võivad esineda ohtlikud keemilised mõjurid, ilma et see piiraks nende keemiliste mõjuritega seotud sätete kohaldamist, mille suhtes kohaldatakse Euroopa Aatomienergiaühenduse asutamislepingu alusel vastuvõetud direktiive järgivaid kiirguskaitseabinõusid.

3. Käesoleva direktiivi nõudeid kohaldatakse tööl esinevate kantserogeenide suhtes, ilma et see piiraks töötajate kaitset kantserogeensete ainetega kokkupuutest tuleneva ohu eest tööl käsitleva nõukogu 28. juuni 1990. aasta direktiivi 90/394/EMÜ (kuues üksikdirektiiv direktiivi 89/391/EMÜ artikli 16 lõike 1 tähenduses) [1] rangemate ja/või erisätete kohaldamist.

4. Direktiivi 89/391/EMÜ sätteid kohaldatakse tervikuna kogu käesolevas artiklis nimetatud valdkonnas, ilma et see piiraks käesolevas direktiivis sisalduvate rangemate ja/või erisätete kohaldamist.

5. Seoses ohtlike keemiliste mõjurite veoga kohaldatakse käesoleva direktiivi sätteid, ilma et see piiraks rangemate ja/või erisätete kohaldamist, mis sisalduvad direktiivides 94/55/EÜ [2] ja 96/49/EÜ, [3] direktiivi 93/75/EMÜ [4] artiklis 2 määratletud IMDG-koodis, IBC-koodis ja IGC-koodis, rahvusvahelise ohtlike kaupade siseveeteedel vedamise Euroopa kokkuleppes ja määruses ohtlike ainete Reini jõel vedamise kohta, nagu need on võetud ühenduse õigusaktidesse ohtlike kaupade ohutut vedu käsitlevates tehnilistes juhendites, mille rahvusvaheline tsiviillennundusorganisatsioon on käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeval välja andnud.

Artikkel 2

Mõisted

Käesoleva direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

a) *keemiline mõjur* — keemiline element või ühend kas üksi või segatuna, looduslikult leiduv või valmistatud, mida kasutatakse või lastakse välja, kaasa arvatud selle kui jäätme loodusesse laskmine, mis tahes töö käigus ja olenemata sellest, kas see on toodetud kavatsetult või mitte ja kas seda turustatakse või mitte;

b) *ohtlik keemiline mõjur* —

i) keemiline mõjur, mis vastab ohtlike ainete klassifitseerimiskriteeriumidele kooskõlas direktiivi 67/548/EMÜ VI lisas esitatud kriteeriumidega, olenemata sellest, kas nimetatud aine on kõnealuse direktiivi alusel klassifitseeritud või mitte, välja arvatud ained, mis vastavad ainult keskkonnaohtlike ainete klassifitseerimiskriteeriumidele;

ii) keemiline mõjur, mis vastab ohtlike preparaatide klassifitseerimiskriteeriumidele direktiivis 88/379/EMÜ määratletud tähenduses, olenemata sellest, kas kõnealune preparaat on nimetatud direktiivi alusel klassifitseeritud või mitte, välja arvatud preparaadid, mis vastavad ainult keskkonnaohtlike ainete klassifitseerimiskriteeriumidele;

iii) keemiline mõjur, mis ei ole ohtlik alapunktide i ja ii kohaste klassifitseerimiskriteeriumide järgi, kuid mis oma füüsikalis-keemiliste, keemiliste või toksikoloogiliste omaduste ja töökohas kasutamis- või esinemisviisi tõttu võib tekitada riski töötajate ohutusele ja tervisele; kaasa arvatud keemilised mõjurid, millele on artikli 3 alusel määratud ohtlike ainete piirnormid töökeskkonnas;

c) *keemiliste mõjuritega seotud töö* — töö, mille puhul mis tahes järgus, kaasa arvatud tootmine, käitlemine, ladustamine, vedamine või kõrvaldamine ja töötlemine, kasutatakse keemilisi mõjureid või kavatsetakse neid kasutada või mis on selle töö tulemuseks;

---

(1) EÜT L 196, 26.7.1990, lk 1.

(2) Nõukogu 21. novembri 1994. aasta direktiiv 94/55/EÜ ohtlike kaupade vedu maanteel käsitlevate liikmesriikide seaduste ühtlustamise kohta (EÜT L 319, 12.12.1994, lk 7). Direktiivi on viimati muudetud komisjoni direktiiviga 96/86/EÜ (EÜT L 335, 24.12.1996, lk 43).

(3) Nõukogu 23. juuli 1996. aasta direktiiv 96/49/EÜ ohtlike kaupade vedu raudteel käsitlevate seaduste ühtlustamise kohta (EÜT L 235, 17.9.1996, lk 25). Direktiivi on viimati muudetud komisjoni direktiiviga 96/87/EÜ (EÜT L 335, 24.12.1996, lk 45).

(4) Nõukogu 13. septembri 1993. aasta direktiiv 93/75/EMÜ miinimumnõuete kohta, mis käsitlevad ohtlikke või saastavaid kaupu vedavaid laevu, mis suunduvad ühenduse sadamatesse või lahkuvad sealt (EÜT L 247, 5.10.1993, lk 19). Direktiivi on viimati muudetud komisjoni direktiiviga 97/34/EÜ (EÜT L 158, 17.6.1997, lk 40).

d) *ohtlike ainete piirnorm töökeskkonnas* — kindlaksmääratud vaatlusperioodi jooksul töötaja hingamispiirkonna õhus keemilise mõjuri kontsentratsiooni aja-kaalu keskmine piirnorm, kui ei ole teisiti määratud;

e) *bioloogiline piirnorm* — asjassepuutuva mõjuri, selle ainevahetuse või toime näitaja piirkontsentratsioon vastavas bioloogilises kasvukeskkonnas;

f) *tervisekontroll* — üksiktöötaja hindamine tema tervisliku seisundi kindlakstegemiseks eriomaste mõjuritega kokkupuutumise tõttu töökohal;

g) *oht* — keemilise mõjuri sisemine omadus potentsiaalselt põhjustada kahju;

h) *risk* — tõenäosus, et konkreetsete kasutamis- ja/või kokkupuutetingimuste puhul tekib kahjusaamisvõimalus.

Artikkel 3

Ohtlike ainete piirnormid töökeskkonnas ja bioloogilised piirnormid

1. Komisjon hindab ohtlike keemiliste mõjurite tervisele kahjuliku toime ja töökeskkonna ohutegurite taseme vahelist sidet kõige viimaste teaduslike andmete sõltumatu teadusliku hindamise abil.

2. Lõikes 1 kirjeldatud hindamise alusel esitab komisjon pärast konsulteerimist tööohutuse, tööhügieeni ja töötervishoiu nõuandekomiteega Euroopa eesmärgina töötajate kaitseks keemilistest mõjuritest tulenevate riskide eest ühenduse tasandil määratavad ohtlike ainete piirnormid töökeskkonnas.

Need piirnormid kehtestatakse või vaadatakse läbi kooskõlas direktiivi 89/391/EMÜ artiklis 17 sätestatud korraga, võttes arvesse kasutatavaid mõõtmismeetodeid. Liikmesriigid teatavad töövõtjate ja tööandjate organisatsioonidele ühenduse tasandil määratud soovituslikud ohtlike ainete piirnormid töökeskkonnas.

3. Keemiliste mõjurite kohta, mille jaoks on ühenduse tasandil määratud soovituslik ohtlike ainete piirnorm töökeskkonnas, kehtestavad liikmesriigid ühenduse piirnormi, arvesse võttes siseriikliku ohtlike ainete piirnormi töökeskkonnas, määrates selle siseriiklike õigusaktide ja tavade kohaselt.

4. Ühenduse tasandil võidakse kehtestada siduvad ohtlike ainete piirnormid töökeskkonnas, mille puhul soovituslike töökeskkonna ohutegurite kehtestamisel arvesse võetud tegurite kõrval arvestatakse teostatavustegureid, säilitades eesmärgi tagada tööl töötajate tervis. Sellised piirnormid kehtestatakse kooskõlas asutamislepingu artikliga 118a ja sätestatakse käesoleva direktiivi I lisas.

5. Keemilise mõjuri kohta, mille jaoks on kehtestatud siduv ohtlike ainete piirnorm töökeskkonnas, kehtestavad liikmesriigid vastava siseriikliku siduva ohtlike ainete piirnormi töökeskkonnas, mis põhineb ühenduse piirnormil, kuid ei ületa seda.

6. Ühenduse tasandil võidakse lõikes 1 kirjeldatud hindamise ja kasutatavate mõõtmismeetodite alusel kehtestada siduvad bioloogilised piirnormid, mille puhul tuleb arvestada teostatavustegureid, säilitades eesmärgi tagada tööl töötajate tervis. Sellised piirnormid kehtestatakse vastavalt asutamislepingu artiklis 118a sätestatud korrale ning sätestatakse koos muu asjaomase teabega tervisekontrolli kohta käesoleva direktiivi II lisas.

7. Keemilise mõjuri kohta, mille jaoks on kehtestatud siduv bioloogiline piirnorm, kehtestavad liikmesriigid vastava siseriikliku siduva bioloogilise piirnormi, mis põhineb ühenduse piirnormil, kuid ei ületa seda.

8. Kui liikmesriik võtab keemilise mõjuri jaoks kasutusele siseriikliku ohtlike ainete piirnormi töökeskkonnas või siseriikliku bioloogilise piirnormi või täpsustab neid, teatab ta sellest komisjonile ja teistele liikmesriikidele, lisades teaduslikud ja tehnilised andmed. Komisjon võtab asjakohased meetmed.

9. Artikli 15 alusel liikmesriikide poolt esitatud aruannete põhjal hindab komisjon, kuidas liikmesriigid on vastavate siseriiklike ohtlike ainete piirnormide töökeskkonnas kehtestamisel võtnud arvesse ühenduse soovituslikke piirnorme.

10. Seoses ohtlike ainete piirnormidega töökeskkonnas töötatakse kooskõlas artikli 12 lõikega 2 välja standardmeetodid töökoha õhus esinevate ainete kontsentratsiooni mõõtmiseks ja hindamiseks.

II JAGU

TÖÖANDJA KOHUSTUSED

Artikkel 4

Ohtlikest keemilistest mõjuritest tuleneva riski kindlaksmääramine ja hindamine

1. Direktiivi 89/391/EMÜ artikli 6 lõikes 3 ja artikli 9 lõikes 1 sätestatud kohustusi täites teeb tööandja kõigepealt kindlaks, kas töökohas on ohtlikke keemilisi mõjureid. Kui neid esineb, siis hindab ta nende keemilistest mõjuritest tulenevat riski töötajate tervisele ja ohutusele, võttes arvesse:

— nende ohtlikke omadusi,

— tarnija esitatud teavet seoses ohutuse ja tervisega (näiteks asjakohased ohutuskaardid kooskõlas direktiivi 67/548/EMÜ või direktiivi 88/379/EMÜ sätetega),

— selliste mõjuritega kokkupuute taset, liiki ja kestust,

— selliste mõjuritega seotud töötingimusi, kaasa arvatud mõjurite hulk,

— kõnealuse liikmesriigi territooriumil kehtestatud ohtlike ainete piirnorme töökeskkonnas või bioloogilisi piirnorme,

— võetud või võetavate meetmete toimet,

— senise tervisekontrolli põhjal tehtud otsuseid, kui need on kättesaadavad.

Tööandja saab riski hindamiseks vajalikku lisateavet tarnijalt või muudest kergesti kättesaadavatest allikatest. Vajaduse korral peab selline lisateave sisaldama erihinnangut kasutajatele tuleneva riski kohta, nagu on kehtestatud keemilisi mõjureid käsitlevate ühenduse õigusaktide alusel.

2. Tööandja pädevuses peab olema riski hindamine vastavalt direktiivi 89/391/EMÜ artikliga 9 ning ta teeb kindlaks, millised meetmed on võetud kooskõlas käesoleva direktiivi artiklitega 5 ja 6. Riski hinnang dokumenteeritakse vastavalt siseriiklikele normidele ja tavale ning selles võib sisalduda tööandja põhjendus selle kohta, et keemiliste mõjuritega seotud riski laad ja ulatus teeb edasise üksikasjaliku riski hindamise tarbetuks. Riski hindamine toimub ajakohaselt, eelkõige siis, kui on toimunud olulisi muudatusi, mis põhjustavad selle vananemist, või kui tervisekontrolli tulemused näitavad, et hindamine on vajalik.

3. Riski hindamisse kaasatakse teatud tööd ettevõttes ja asutuses, nagu hooldustööd, mille puhul võib ette näha, et on võimalus oluliselt kokku puutuda ohuteguritega, või mille tagajärjeks võib muudel põhjustel olla isegi pärast kõigi tehniliste meetmete võtmist kahjulik toime ohutusele ja tervisele.

4. Kui töö käigus puututakse kokku mitme keemilise mõjuriga, hinnatakse riski kõigi nende keemiliste mõjurite koosmõjust tuleneva riski alusel.

5. Ohtlike keemiliste mõjuritega seotud uue töö korral alustatakse tööd alles siis, kui kõnealuse töö riski on hinnatud ja kindlakstehtud ennetusmeetmed on rakendatud.

6. Riski kindlaksmääramise ja hindamise praktilised juhendid ja nende läbivaatamise ning vajaduse korral kohaldamise kord töötatakse välja artikli 12 lõike 2 kohaselt.

Artikkel 5

Üldpõhimõtted ohtlike keemiliste mõjuritega seotud riski vältimiseks ja käesoleva direktiivi kohaldamiseks riski hindamisel

1. Täites oma kohustust tagada töötajate tervis ja ohutus ohtlike keemiliste mõjuritega seotud tööl, võtab tööandja direktiivi 89/391/EMÜ artikli 6 lõigetes 1 ja 2 sätestatud vajalikud ennetusmeetmed ja käesolevas direktiivis sätestatud meetmed.

2. Ohtlike keemiliste mõjuritega seotud risk tööl töötajate tervisele ja ohutusele kõrvaldatakse või vähendatakse miinimumini järgmiste vahendite abil:

— töökohas tööprotsessi kavandamine ja korraldamine,

— keemiliste mõjuritega töötamiseks sobivate vahendite kasutamine ja nende korrashoid, mis tagab töötajate tervise ja ohutuse tööl,

— ohtlike mõjuritega kokkupuutuvate või tõenäoliselt kokkupuutuvate isikute arvu vähendamine miinimumini,

— ohtlike mõjuritega kokkupuutumisaja ja intensiivsuse vähendamine miinimumini,

— asjakohaste hügieenimeetmete võtmine,

— töökohas asjaomaseks tööks vajaliku keemiliste mõjurite koguse vähendamine miinimumini,

— sobivad tööprotseduurid, kaasa arvatud töökoha piires ohtlike keemiliste mõjurite ja selliseid keemilisi mõjureid sisaldavate jäätmete ohutu käitlemise, ladustamise ja veo korraldamine.

Riski kontrollimiseks võetavate ennetusmeetmete praktilised juhendid töötatakse välja artikli 12 lõike 2 kohaselt.

3. Juhul kui artikli 4 lõikes 1 osutatud hindamise tulemustest ilmneb töötajate ohutusele ja tervisele tulenev risk, kohaldatakse artiklites 6, 7 ja 10 sätestatud kaitse-, ennetus- ja järelevalvemeetmeid.

4. Juhul kui artikli 4 lõikes 1 osutatud riski hindamise tulemustest ilmneb, et töökohal esineva keemilise mõjuri koguse tõttu tuleneb sellest töötajate ohutusele ja tervisele vaid väike risk ning käesoleva artikli lõigete 1 ja 2 kohaselt võetud meetmest piisab riski vähendamiseks, siis artiklite 6, 7 ja 10 sätteid ei kohaldata.

Artikkel 6

Spetsiifilised kaitse- ja ennetusmeetmed

1. Tööandja tagab, et töötajate ohutusele ja tervisele ohtlikest keemilistest mõjuritest tulenev risk tööl on vähendatud miinimumini.

2. Lõiget 1 kohaldades kasutatakse eelistatavalt asendamist, millega tööandja väldib ohtliku keemilise mõjuri kasutamist, asendades selle niisuguse keemilise mõjuri või menetlusega, mis kasutamistingimuste nõudeid järgides ei ole ohtlik või on töötajate ohutusele ja tervisele vähem ohtlik niisuguses olukorras.

Juhul kui töö laad ei luba artiklis 4 osutatud tööd ja riski hindamist arvesse võttes kõrvaldada riski asendamise abil, tagab tööandja riski vähendamise miinimumini, kohaldades kaitse- ja ennetusmeetmeid, mis on kooskõlas riski hindamisega artikli 4 kohaselt. Nimetatud meetmetes sisalduvad tähtsuse järjekorras:

a) asjakohaste tööprotsesside ja tehniliste kontrollide kavandamine ning sobivate vahendite ja materjalide kasutamine, et vältida või vähendada selliste ohtlike keemiliste mõjurite väljalaskmist, millest võib tuleneda risk töötajate ohutusele ja tervisele tööl;

b) ühiskaitsemeetmete kohaldamine riski esinemiskohas, näiteks piisav ventilatsioon ja asjakohased korraldusmeetmed;

c) juhul kui kokkupuudet ohtlike mõjuritega ei ole võimalik ära hoida muul viisil, siis individuaalsete kaitsevahendite kasutamine, kaasa arvatud isikukaitsevahendid.

Riski kontrollimiseks võetavate kaitse- ja ennetusmeetmete praktilised juhendid töötatakse välja artikli 12 lõike 2 kohaselt.

3. Kui see on vajalik riski laadi arvestades, kaasneb käesoleva artikli lõikes 2 osutatud meetmetega tervisekontroll vastavalt artiklile 10.

4. Kui tööandja ei tõenda selgelt teiste hindamisvahenditega, et lõike 2 kohaselt on saavutatud piisav riski ärahoidmine ja kaitse, teeb tööandja töökohal töötajatele terviseriski põhjustavate keemiliste mõjurite mõõtmisi regulaarselt või siis, kui töötingimustes toimub muutusi, mis võivad mõjutada töötajate kokkupuudet keemiliste mõjuritega, vastavalt vajadusele, eriti seoses ohtlike ainete piirnormidega töökeskkonnas.

5. Artiklis 4 sätestatud või sellest tulenevate kohustuste täitmisel võtab tööandja arvesse käesoleva artikli lõikes 4 osutatud menetluste tulemusi.

Iga kord, kui liikmesriigi territooriumil kehtestatud ohtlike ainete piirnormi töökeskkonnas on ületatud, peab tööandja kõnealust piirnormi arvesse võttes olukorra viivitamata parandama, rakendades ennetus- ja kaitsemeetmeid.

6. Artiklites 4 ja 5 osutatud riski üldhinnangu ja ärahoidmise üldpõhimõtete alusel võtab tööandja toimingu laadiga sobivaid tehnilisi ja/või organisatsioonilisi meetmeid, kaasa arvatud ladustamine, käitlemine ja omavahel kokkusobimatute keemiliste mõjurite eraldamine, tagades töötajate kaitse keemiliste mõjurite füüsikalis-keemilistest omadustest tuleneva ohu vastu. Eelkõige võtab ta tähtsuse järjekorras meetmeid, et:

a) hoida ära kergestisüttivate ainete ohtlike kontsentratsioonide või keemiliselt ebastabiilsete ainete ohtlike koguste esinemine töökohas või seal, kus töö laad seda ei luba,

b) vältida selliste süüteallikate esinemist, mis võivad tekitada tulekahjusid ja plahvatusi, või ebasoodsate tingimuste esinemist, mis võivad põhjustada keemiliselt ebastabiilsete ainete või ainesegude poolt kahjulike füüsiliste tagajärgede tekitamist,

c) vähendada töötajate tervisele ja ohutusele kahjulikke tagajärgi kergestisüttivate ainete süttimise tõttu puhkenud tulekahju või plahvatuse korral või keemiliselt ebastabiilsete ainete või ainesegude põhjustatud kahjulikke füüsilisi tagajärgi.

Tööandja poolt töötajate kaitseks ettenähtud töövahendid ja kaitsesüsteemid vastavad tervise ja ohutusega seoses kujundust, töötlemist ja tarnimist käsitlevatele asjakohastele ühenduse sätetele. Tööandja poolt võetud tehnilised ja/või organisatsioonilised meetmed võtavad arvesse potentsiaalselt plahvatusohtlikus atmosfääris kasutamiseks ettenähtud vahendeid ja kaitsesüsteeme käsitlevate liikmesriikide seaduste ühtlustamise kohta 23. märtsil 1994 antud Euroopa Parlamendi ja nõukogu ühisdirektiivi 94/9/EÜ [1] I lisas esitatud vahendite grupeerimist ja on sellega kooskõlas.

Tööandja võtab meetmeid, et tagada piisav kontroll tootmisettevõtte, vahendite ja seadmete üle või plahvatust summutavate või plahvatuse survet vähendavate toimingute sooritamiseks.

Artikkel 7

Õnnetuste, vahejuhtumite ja eriolukordade puhul tegutsemise kord

1. Ilma et see piiraks direktiivi 89/391/EMÜ artiklis 8 sätestatud kohustusi, peab tööandja töötajate ohutuse ja tervise kaitseks töökohal olevate keemiliste mõjuritega seotud õnnetuste, vahejuhtumite või eriolukordade eest kehtestama korra (tegevuskava), millest juhindutakse vastava olukorra tekkimisel, et võtta asjakohaseid meetmeid. Nimetatud kord sisaldab asjakohaseid regulaarselt korraldatavaid tööohutusõppusi ja asjakohaste esmaabivahendite olemasolu tagamist.

2. Lõikes 1 nimetatud olukorra tekkimisel astub tööandja viivitamata samme, et juhtumi tagajärgi vähendada ning informeerida sellest asjassepuutuvaid töötajaid.

Olukorra normaliseerimiseks:

— rakendab tööandja olukorra parandamiseks sobivaid meetmeid nii kiiresti kui võimalik,

— lubatakse kahjustatud piirkonda vaid neid töötajaid, keda on vaja paranduste ja muude vajalike tööde tegemiseks.

3. Töötajatele, kes on lubatud töötama kahjustatud piirkonnas, tagatakse asjakohane kaitseriietus, isikukaitsevahendid, eriohutusvahendid ja -seadmed, mida nad peavad kasutama olukorra lõppemiseni; kõnealune olukord ei tohi jääda kestma.

Kaitsmata inimestel ei lubata kahjustatud piirkonnas viibida.

4. Ilma et see piiraks direktiivi 89/391/EMÜ artikli 8 kohaldamist, võtab tööandja vajalikke meetmeid, et võtta kasutusele hoiatus- ja muud edastamissüsteemid, mis on vajalikud selleks, et anda märku suurenenud riskist ohutusele ja tervisele ning võimaldada asjakohaselt reageerida ja alustada vajaduse korral kohe parandusmeetmete võtmist, abiandmist, evakueerimis- ja päästeoperatsioone.

5. Tööandja tagab, et ohtlike keemiliste mõjuritega seotud eriolukorda käsitlev teave on kättesaadav. Nimetatud teavet võivad kasutada asjaomased ettevõttesisesed ja -välised päästetalitused. Selles teabes peab sisalduma:

— eelteade asjaomaste tööalaste ohtude, ohu kindlakstegemise korra, ettevaatusabinõude ja menetluste kohta, nii et päästetalitused saavad valmistada ette oma tegutsemiskorra ja ettevaatusabinõud,

— kogu kättesaadav teave, kaasa arvatud vastavalt käesolevale artiklile väljatöötatud kord, mis käsitleb õnnetuse või eriolukorra ajal tekkivaid või tekkida võivaid ohte.

Artikkel 8

Töötajate teavitamine ja koolitus

1. Ilma et see piiraks direktiivi 89/391/EMÜ artiklite 10 ja 12 kohaldamist, tagab tööandja, et töötajatele ja/või nende esindajatele antakse järgmist teavet:

— käesoleva direktiivi artikli 4 kohaselt saadud andmed ning lisateated alati, kui suurem muutus töökohal toob kaasa ka nimetatud andmete muutumise,

— teatud töökohal esinevate ohtlike keemiliste mõjurite kohta, nagu näiteks nimetatud mõjurite nimetus, sellest tulenev risk tervisele ja ohutusele, asjakohased ohtlike ainete piirnormid töökeskkonnas ja muud seadusandlikud sätted,

— koolitus ja teave sobivate ettevaatusabinõude ja võetavate meetmete kohta enda ja teiste töötajate kaitsmiseks töökohas,

— võimalus tutvuda kõigi ohutusandmetega, mis tarnija esitab kooskõlas direktiivi 88/379/EMÜ artikliga 10 ja direktiivi 92/32/EMÜ [2] artikliga 27;

ning et see teave on:

— esitatud käesoleva direktiivi artikli 4 järgi toimunud riski hindamise tulemustekohasel viisil. Sõltuvalt nimetatud artiklis nõutud hindamisel ilmnenud riski laadist ja tasemest võib see viis varieeruda suulisest edastamisest kirjaliku teabega varustatud individuaalse juhendamise ja koolitamiseni,

— ajakohastatud, võttes arvesse muutuvaid asjaolusid.

[1] EÜT L 100, 19.4.1994, lk 1.

[2] EÜT L 154, 5.6.1992, lk 1.

2. Juhul kui tööl kasutatavad mahutid ja torustik ei ole märgistatud asjakohaste keemiliste mõjurite märgistamist ja ohutusmärke töökohal käsitlevate ühenduse õigusaktide kohaselt, tagab tööandja eespool nimetatud õigusaktides ettenähtud erandite kohaldamist piiramata, et mahutite ja torustike sisaldis ning nimetatud sisaldise laad ja kõik sellega seotud ohud oleksid selgelt kindlaks tehtavad.

3. Liikmesriigid võivad võtta meetmeid, mis on vajalikud tagamaks, et tööandja võiks taotluse korral saada eelistatavalt tootjalt või tarnijalt kogu ohtlikke keemilisi mõjureid käsitleva teabe, mis on vajalik käesoleva direktiivi artikli 4 lõike 1 kohaldamiseks, niivõrd kui direktiivid 67/548/EMÜ ja 88/379/EMÜ ei sisalda teabe andmise kohustust.

III JAGU

MUUD SÄTTED

Artikkel 9

Keelud

1. Selleks et hoida ära teatavatest keemilistest mõjuritest ja/või keemiliste mõjuritega seotud töödest tulenev oht töötajate tervisele, keelatakse III lisas esitatud keemiliste mõjurite tootmine, töötlemine või tööl kasutamine ja nendega seotud tööd selles lisas piiritletud ulatuses.

2. Liikmesriigid võivad lubada lõike 1 nõuetest erandite tegemist järgmistel asjaoludel:

— ainult teadusuuringu ja katsetamise, kaasa arvatud analüüsi otstarbel,

— töö puhul, mis on ette nähtud kõrvalsaaduse või jäätmena esinevate keemiliste mõjurite kõrvaldamiseks,

— lõikes 1 osutatud keemiliste mõjurite tootmine vaheainena kasutamiseks ja sellise vaheaine kasutamisel.

Tuleb vältida töötajate kokkupuudet lõikes 1 osutatud keemiliste mõjuritega, eelkõige ette nähes, et nimetatud keemiliste mõjurite tootmine ja varaseim võimalik vahendajana kasutamine peab toimuma ühesainsas suletud süsteemis, millest eespool nimetatud keemilisi mõjureid võib eemaldada ainult protsessi jälgimiseks või süsteemi hooldamiseks.

Liikmesriigid võivad süsteemide jaoks ette näha individuaalload.

3. Lõike 2 kohaselt lubatud erandite tegemiseks nõuab pädev asutus tööandjalt järgmise teabe esitamist:

— erandi taotlemise põhjus,

— aasta jooksul kasutatava keemilise mõjuri koguhulk,

— kõnealune töö ja/või reaktsioonid või protsessid,

— kõnealuste töötajate tõenäoline arv,

— asjassepuutuvate töötajate ohutuse ja tervise kaitseks kavandatud ettevaatusabinõud,

— töötajate kokkupuudet ohuteguritega ärahoidvad tehnilised ja korralduslikud meetmed.

4. Nõukogu võib kooskõlas asutamislepingu artiklis 118a sätestatud menetlusega muuta käesoleva artikli lõike 1 alusel tehtud keeldude loetelu, selleks et lisada sellesse keemilisi mõjureid või töid.

Artikkel 10

Tervisekontroll

1. Ilma et see piiraks direktiivi 89/391/EMÜ artikli 14 kohaldamist, annavad liikmesriigid korraldusi asjakohaseks tervisekontrolliks nende töötajate puhul, kelle tervise suhtes käesoleva direktiivi artiklis 4 osutatud hindamise tulemuste põhjal ilmneb risk. Nimetatud korraldused, kaasa arvatud täpsustatud nõuded tervise- ja ohtlike ainetega kokkupuute andmeid sisaldavate toimikute ja nende kättesaadavuse kohta, võetakse tarvitusele kooskõlas siseriikliku seaduse ja/või tavaga.

Tervisekontroll, mille tulemusi võetakse arvesse konkreetsel töökohal ennetusmeetmeid kohaldades, on asjakohane, kui:

— töötaja kokkupuude ohtliku keemilise mõjuriga on selline, et kindlaksmääratavat haigust või ebasoodsat toimet tervisele võib seostada sellise kokkupuutega, ning

— on tõenäoline, et haigus või toime võib ilmneda töötaja konkreetsetes töötingimustes, ning

— uurimismeetodid on töötajate suhtes madala riskiga.

Peale selle tuleb haiguse või toime näidustuste avastamiseks kasutusele võtta kehtivad meetodid.

Kui siduv bioloogiline piirnorm on määratud II lisas kehtestatu järgi, tuleb kooskõlas nimetatud lisas sätestatud korraga kõnealuste ohtlike mõjuritega töötamiseks läbida kohustuslikult tervisekontroll. Selline nõue tehakse töötajatele teatavaks enne, kui neile antakse töö, mis on seotud riskiga puutuda kokku kõnealuste ohtlike keemiliste mõjuritega.

2. Liikmesriigid annavad korraldusi, et iga töötaja kohta, kes lõike 1 nõuete kohaselt läbib tervisekontrolli, koostatakse toimik tervise ja ohtlike mõjuritega kokkupuute kohta, mida hoitakse ajakohastatuna.

3. Toimikus tervise ja ohtlike mõjuritega kokkupuute kohta sisaldub tervisekontrolli tulemuste kokkuvõte ning kõik isiku kokkupuudet iseloomustavad jälgimisandmed. Bioloogiline jälgimine ja sellega seotud nõuded võivad olla tervisekontrolli osaks.

Toimikut tervise ja ohtlike mõjuritega kokkupuute kohta peetakse sellisel kujul, et seda oleks võimalik kasutada ka hiljem, võttes arvesse konfidentsiaalsusnõuet.

Pädevale asutusele antakse taotluse korral asjakohaste toimikute koopiad. Töötajal on taotluse korral õigus tutvuda isiklikult temaga seotud toimikuga tervise ja ohtlike ainetega kokkupuute kohta.

Ettevõtte tegevuse lõpetamise korral antakse sellised toimikud pädevasse asutusse.

4. Kui arstliku läbivaatuse tulemusena:

— leitakse töötajal kindlaksmääratav haigus või kahjulik toime tervisele, mis arsti või töötervishoiuspetsialisti arvates on tööl ohtlike keemiliste mõjuritega kokkupuutumise tagajärg, või

— leitakse, et on ületatud siduvat bioloogilist piirnormi,

teatab arst või mõni teine vastava kvalifikatsiooniga isik töötajale temaga seotud tulemustest, kaasa arvatud teave ja soovitused tervisekontrolli kohta, mis ta peab pärast ohuteguritega kokkupuute lõppemist läbima, ning

tööandja:

— vaatab läbi artikli 4 lõike 1 kohaselt tehtud riski hindamise,

— vaatab läbi meetmed, mis on artiklite 5 ja 6 kohaselt ette nähtud riski kõrvaldamiseks või vähendamiseks,

— võtab arvesse töötervishoiuspetsialisti või muu vastava kvalifikatsiooniga isiku või pädeva asutuse soovitusi, rakendades riski kõrvaldamiseks või vähendamiseks nõutavaid meetmeid kooskõlas artikliga 6, kaasa arvatud võimalus paigutada töötaja teisele tööle, kus ei ole kokkupuute jätkumise riski,

— korraldab tervisekontrolli jätkamist ja tagab teiste, samamoodi ohuteguritega kokku puutunud töötajate tervisliku seisundi kindlakstegemise. Sellistel juhtudel võib pädev arst või töötervishoiuspetsialist teha ettepaneku, et ohuteguritega kokku puutunud isik läbiks arstliku kontrolli.

Artikkel 11

Töötajate konsulteerimine ja osalemine

Töötajate ja/või nende esindajate konsulteerimine ja nende osalemine toimub direktiivi 89/391/EMÜ artikli 11 kohaselt käesoleva direktiiviga reguleeritud küsimustes, kaasa arvatud selle lisad.

Artikkel 12

Lisade kohandamine, tehniliste juhendite ettevalmistamine ja vastuvõtmine

1. Lisade rangelt tehnilist laadi täpsustused, mis on tehtud seoses:

— keemilisi mõjureid käsitlevate direktiivide vastuvõtmisega tehnilise ühtlustamise ja standardimise alal ja/või

— tehnilise arengu, rahvusvahelistes standardites ja spetsifikaatides tehtud muudatuste ja keemilisi mõjureid käsitlevate uute leidudega,

võetakse vastu direktiivi 89/391/EMÜ artiklis 17 sätestatud korra kohaselt.

2. Komisjon koostab praktilised juhendid, mis ei ole siduvat laadi. Nimetatud juhendid on suunatud artiklites 3, 4, 5 ja 6 ning II lisa I jaos osutatud küsimustele.

Vastavalt otsusele 74/325/EMÜ konsulteerib komisjon kõigepealt tööohutuse, tööhügieeni ja töötervishoiu nõuandekomiteega.

Riikliku poliitika väljatöötamisel töötajate ohutuse ja tervise kaitseks võtavad liikmesriigid käesolevat direktiivi kohaldades arvesse nimetatud juhendeid niipalju kui võimalik.

Artikkel 13

Varasemate direktiivide kehtetuks tunnistamine või muutmine

1. Direktiivid 80/1107/EMÜ, 82/605/EMÜ ja 88/364/EMÜ tunnistatakse kehtetuks artikli 14 lõikes 1 osutatud kuupäeval.

2. Nõukogu 19. septembri 1983. aasta direktiivi 83/477/EMÜ töötajate kaitsmise kohta asbestiga kokkupuutest tulenevate ohtude eest tööl (teine üksikdirektiiv direktiivi 80/1107/EMÜ artikli 8 tähenduses) ([1]) muudetakse järgmiselt:

a) artikli 1 lõike 1 esimeses lauses jäetakse välja järgmised sõnad:

"mis on teine üksikdirektiiv direktiivi 80/1107/EMÜ artikli 8 tähenduses";

b) artikli 9 lõige 2 asendatakse järgmisega:

"2. Käesoleva direktiivi lisade tehnilise arenguga kohandamiseks vajalikud muudatused võetakse vastu töötajate töötervishoidu ja tööohutuse parandamist soodustavate meetmete kehtestamist käsitleva nõukogu 12. juuni 1989. aasta direktiivi 89/391/EMÜ ([*]) artiklis 17 sätestatud korra kohaselt.

([*]) EÜT L 183, 29.6.1989, lk 1.";

c) artikli 15 lõike 1 teises alalõigus asendatakse sõnad "direktiivi 80/1107/EMÜ artiklis 10 sätestatud korras"

sõnadega "direktiivi 89/391/EMÜ artiklis 17 sätestatud korras"

3. Nõukogu 12. mai 1986. aasta direktiivi 86/188/EMÜ töötajate kaitse kohta müraga kokkupuutest tingitud ohtude eest tööl ([2]) muudetakse järgmiselt:

a) artikli 1 lõikes 1 jäetakse välja järgmised sõnad:

"mis on kolmas üksikdirektiiv direktiivi 80/1107/EMÜ tähenduses";

b) artikli 12 lõike 2 teine lõik asendatakse järgmisega:

"I ja II lisa kohandatakse tehnilise arenguga tööohutuse ja töötervishoiu parendamist edendavate meetmete kehtestamist käsitleva nõukogu 12. juuni 1989. aasta direktiivi 89/391/EMÜ ([*]) artiklis 17 sätestatud korras.

([*]) EÜT L 183, 29.6.1989, lk 1."

4. Direktiivis 83/477/EMÜ ja direktiivis 86/188/EMÜ tehtud muud viited direktiivile 80/1107/EMÜ on vananenud alates nimetatud direktiivi kehtetuks tunnistamise päevast.

5. Direktiivid 91/322/EMÜ ja 96/94/EÜ jäävad kehtima.

IV JAGU

Lõppsätted

Artikkel 14

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 5. mail 2001. Liikmesriigid teatavad sellest viivitamata komisjonile.

Kui liikmesriigid võtavad nimetatud meetmeid, lisavad nad nende meetmete ametliku avaldamise korral nendesse või nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetud või võetavate siseriiklike õigusnormide teksti.

Artikkel 15

Liikmesriigid esitavad komisjonile iga viie aasta järel aruande käesoleva direktiivi sätete tegeliku rakendamise kohta, osutades tööandjate ja töötajate arvamusele.

Komisjon teatab sellest Euroopa Parlamendile, nõukogule ning majandus- ja sotsiaalkomiteele.

Artikkel 16

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Ühenduste Teatajas*.

Artikkel 17

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Luxembourg, 7. aprill 1998

Nõukogu nimel

eesistuja

D. BLUNKETT

([1]) EÜT L 263, 24.9.1983, lk 25. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 91/382/EMÜ (EÜT L 206, 29.7.1991, lk 16).

([2]) EÜT L 137, 24.5.1986, lk 28.

I LISA

SIDUVATE TÖÖKESKKONNA OHUTEGURITE LOETELU

Mõjuri nimetus	EINECS nr (1)	CAS nr (2)	Töökeskkonna ohutegurite piirväärtus 8 h (3)		Töökeskkonna ohutegurite piirväärtus Lühiajaline (4)	
			mg/m³ (5)	ppm (6)	mg/m³	ppm
Anorgaaniline plii ja selle ühendid			0,15			

(1) EINECS: Euroopa keemiakaupade loend.

(2) CAS: keemiaalane referaatteenindus.

(3) Mõõdetakse või arvutatakse ajaline keskmine seoses kaheksatunnise vaatlusperioodiga.

(4) Piirnorm, millest kõrgemal kokkupuude ei tohiks ilmneda ja mis on seotud 15-minutilise ajavahemikuga, kui ei ole piiritletud teisiti.

(5) mg/m³ = milligrammi kuupmeetri õhu kohta 20 °C ja 101,3 kPa.

(6) ppm = õhu ruumala kohta osakesi miljonites (ml/m³).

II LISA

SIDUVAD BIOLOOGILISED PIIRVÄÄRTUSED JA TERVISEKONTROLLIGA SEOTUD MEETMED

1. **Plii ja selle ioonilised ühendid**

1.1. Bioloogiline jälgimine sisaldab vere pliisisalduse mõõtmist (PbB), kasutades absorbeerimisspektromeetriat või samaväärseid tulemusi andvat meetodit. Siduv bioloogiline piirnorm on:

70 g Pb/100 ml vere kohta

1.2. Tervisekontroll tuleb teha, kui:

— plii kontsentratsioon õhus on üle 0,075 mg/m^3, mis on arvutatud ajalise keskmisena nädalas 40 tunni kohta, või

— üksiktöötajatel mõõdetud vere pliisisalduse tase on üle 40 g Pb/100 ml vere kohta.

1.3. Bioloogilist jälgimist ja tervisekontrolli käsitlevad praktilised juhised töötatakse välja artikli 12 lõike 2 kohaselt. Need peavad sisaldama soovitusi bioloogiliste indikaatorite kohta (näiteks ALAU, ZPP, ALAD) ja bioloogilise jälgimise meetodite kohta.

III LISA

KEELUD

Järgnevalt esitatud keemiliste mõjurite tootmine, töötlemine või tööl kasutamine ja nimetatud keemiliste mõjuritega seotud tööd on keelatud. Keeldu ei kohaldata, kui keemiline mõjur esineb teise keemilise mõjuri koostises või jäätmena ja kui on tagatud, et tema enda kontsentratsioon selles on väiksem kui kindlaksmääratud norm.

a) **keemilised mõjurid**

EINECSi nr (1)	CASi nr (2)	Mõjuri nimetus	Konsentratsioonipiir eranditele
202–080–4	91–59–8	2-naftüülamiin ja selle soolad	0,1 mahuprotsenti
202–177–1	92–67–1	4-aminodifenüül ja selle soolad	0,1 mahuprotsenti
202–199–1	92–87–5	Bensidiin ja selle soolad	0,1 mahuprotsenti
202–204–7	92–93–3	4-nitrodifenüül	0,1 mahuprotsenti

(1) EINECS: Euroopa kaubanduslike keemiliste ainete loetelu.

(2) CAS: *Chemical Abstract Service*'i number.

b) **tööd**

Ei ole.